

Scénář Jan Sviták

Autorský tým: David Jelínek, Andrea Jakoubková, Valerie Turzová, Ondřej Pýcha a Nela Štefanová

Turzová: Každý, kdo zná pana Jana Svitáka, a to je celé město Kamenický Šenov, o něm řekne, že je to bigbíták a motorkář a trochu rebel. Jaké vlastně bylo jeho dětství, odkud pochází?

Pamětník: *Narodil jsem se v roce 1947, details jsou zbytečný, na Slovensku, kam byl vyslán můj tatínek továrníkem Leopoldem Paldou, aby založil rafinérii. Pak tatínka málem zavřeli, že prý se obohacoval na úkor dělnické třídy, a my se vrátili do Šenova.*

Jakoubková: Kamenický Šenov a Pysk mají složitou historii, obce byly před válkou tradičně německé, popřípadě tu byly smíšené rodiny.

Pamětník: *Maminka byla Němka a tatínek Čech a každý z nich na mě mluvil svým mateřským jazykem.*

Štefanová: Brzy půjdeme na střední školu, takže nás pochopitelně zajímá, jakým byl pan Sviták studentem.

Pamětník: *Na střední jsem chodil do České Lípy na strojárnu, na průmyslovku. Nejdřív mě nepřijali, protože tatínek byl podnikatel, tak jsem měl problém, a ve třetím ročníku jsem „byl odejit“, protože jsem měl dlouhé vlasy, byl jsem rebel, hráli jsme bigboš a to byly pro některý profesory neskousnutelný věci. Byl jsem prostohubej. Tak mě vyhodili a bylo.*

Štefanová: Rok 1968 nepamatují ani naši rodiče, něco o tom víme z dějepisu, ale chceme vědět mnohem více, co se tehdy dělo, jaké vzpomínky na rok plný nadějí a zklamání má pamětník.

Pamětník: *Já jsem byl na vojně 66 až 68 a byli jsme upozorněný, že v žádném případě nevyjde výstřel, že by nás zašlapali do země. Ale potom jsme měli samozřejmě trošku problém, protože jsem byl*

v takový partě, která čmárala vápnem, aby šli domu, a různý neslušný hesla a někdo nás napráskal, takže třeba můj bratranec byl 14 dní někde zavřenej.

Turzová: Rockeři prý hrají buď z lásky k muzice, nebo proto, aby je obdivovaly dívky a ženy. Taky se říká, že za minulého režimu neměli na růžích ustláno.

Pamětník: *Původně jsme se jmenovali Sour Grapes, museli jsme se přejmenovat na Kyselé hrozny a museli jsme chodit na přehrávky a tam vadilo, že 90 procent skladeb je ze Západu, a tam nás peskovali.*

Jakoubková: Vzestupy, pády, prohry, vítězství a úspěchy - co je vlastně poselstvím tohoto muže, když se ohlédne zpět?

Pamětník: *Mít čistej stůl. Ono to není úplně jednoduchý, abych měl s každým člověkem všechno vyřízený. Abych neměl pocit, že se mi špatně usíná, protože jsem tomu Tondovi nebo Karlovi neřekl pravdu.*

Jakoubková: Bigbít, motocross, práce? Co vlastně považuje za svůj životní úspěch muž, který se narodil do smíšené rodiny, kterého vyhodili ze střední a vždy byl považován za rebela?

Pamětník: *Mám skvělou rodinu, vynikající děti, ale opravdu jsem na ně pyšnej. Myslím, že je to úspěch, vychovat potomky, aby byli čestný.*